

Σεβασμός στη Θεία Λειτουργία (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου Ιερόθεος)

Date : Ιουνίου 24, 2010

Με αφορμή μερικές μεταφραστικές κινήσεις λειτουργικών κειμένων, έγραψα κατά καιρούς διάφορα κείμενα. Ήδη το έτος 1981 με αφορμή την έκδοση ενός βιβλίου με μετάφραση λειτουργικών ύμνων έγραψα σχετικό άρθρο με τίτλο «*Μεταγλώττιση λατρευτικών κειμένων*».

Και το έτος 1986 έγραψα ένα κείμενο με τίτλο «*Ορθόδοξες προϋποθέσεις ερμηνείας της Αγίας Γραφής*» και ανέπτυσσα το επί μέρους θέμα όπως «*Αγία Γραφή και Εκκλησία*» «*Η σάρκα και το πνεύμα της Αγίας Γραφής*», «*Ορθόδοξες προϋποθέσεις ερμηνείας*», «*Λαθεμένες προϋποθέσεις για την ερμηνεία της Αγίας Γραφής*», μέσα από την Πατερική Παράδοση.

Φαίνεται από αυτά ότι δεν ήμουν αντίθετος με την μετάφραση και ερμηνεία της Αγίας Γραφής, αλλά με ενδιέφεραν, κυρίως, οι προϋποθέσεις ερμηνείας της. Ήμουν, όμως, αντίθετος στην μετάφραση των λειτουργικών κειμένων, όταν προορίζονται για την εισαγωγή τους στην λατρεία της Εκκλησίας.

Πρόσφατα δε έγραψα [δύο κείμενα](#) με αφορμή την [μετάφραση των λειτουργικών ευχών](#), απαντώντας ουσιαστικά στο ερώτημα «*μέθεξη η λογική κατανόηση;*». Είμαι αντίθετος στην αντικατάσταση του πρωτοτύπου γλωσσικού ιδιώματος από νεοελληνική μετάφραση.

Βεβαίως, άλλο είναι η μετάφραση της θείας Λειτουργίας από την ελληνική γλώσσα σε άλλη ξένη γλώσσα, αν και εκεί χρειάζεται προσοχή, όπως έχει αποδείξει η μεταφραστική κίνηση των λειτουργικών κειμένων στην σλαβονική και την αγγλική γλώσσα, και άλλο είναι η μετάφραση από την αττικιστική ελληνική γλώσσα στην σύγχρονη δημοτική γλώσσα για να χρησιμοποιηθή στην λατρεία και να αντικαταστήσει το πρωτότυπο κείμενο.

Γενικά, δεν μπορώ να δεχθώ το επιχείρημα ότι πρέπει να κατανοήσουμε λογικά τις λέξεις της θείας Λειτουργίας για να συμμετέχουμε πραγματικά και να έχουμε μέθεξη των όσων γίνονται στην θεία Λειτουργία. Η λογική έχει μια αξία σε πολλά θέματα, αλλά, συγχρόνως, είναι ανεπαρκής στην βίωση του Μυστηρίου, αφού υπάρχουν και πολλοί άλλοι τρόποι, για να μεθέξη κανείς το Μυστήριο της θείας Λειτουργίας, όπως

η ενεργοποίηση του καθαρού νοός.

Αν ταυτίσουμε την λογική κατανόηση του κειμένου της θείας Λειτουργίας με την μέθεξη και κοινωνία, τότε αφ' ενός μεν καταλήγουμε στον σχολαστικισμό, αφ' ετέρου δε αποξενώνουμε τα παιδιά και τους αγραμμάτους από την θεία Λειτουργία, τους θεωρούμε «*αλειτούργητους*», όπως αλειτούργητους θεωρούμε και εκείνους που βρίσκονται σε μια ξένη Χώρα και είναι αναγκασμένοι να συμμετέχουν στην θεία Λειτουργία που γίνεται σε άλλη γλώσσα, την οποία δεν γνωρίζουν.

Χρειάζεται απόλυτος σεβασμός στην θεία Λειτουργία, όπως την σεβάσθηκαν 16 αιώνες, από τότε που εγράφησαν τα κείμενα της θείας Λειτουργίας από τον Μ. Βασίλειο και τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, αλλά και προηγουμένως άλλες λειτουργικές ευχές.

Στα όσα επιχειρήματα έχω μέχρι τώρα διατυπώσει, θα προστεθούν και τα ακόλουθα.

Διαβάστε ολόκληρο το άρθρο πατώντας [εδώ](#)

(Πηγή: *romfea.gr* 10/6/2010)

Διαβάστε περισσότερα άρθρα του σεβασμιωτάτου πατώντας [εδώ](#)